

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:		Apare în fiecare Sâmbătă		INSERTIUNILE:	
Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl. Pentru România și străinătate 4 fl. la an. Manuscripte nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate nu se primesc. Abonamentele se plătesc înainte.		EDITOR AL FOII:		PROPRIETATEA	
		Aurel Popovici-Barcianu, director.		Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.	
				Un șir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară 4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr. Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic în Orăștie (Szászváros).	

Urmările stăruinței.

Am dat în numărul nostru trecut două știri bune despre desvoltarea lucrurilor în Austria: *înfrângerea Jidănimului* în Viena, de unde va urma peste țeara întieagă, și hotărîrea guvernului *de a lărgi în chip însemnat dreptul de alegători!* Astăzi suntem în stare a da deja o a treia veste, care e și ea un semn despre aceeași desvoltare spre bine, de care noi avem, negreșit, cuvinte să ne bucurăm, precum am zis și în rëndul trecut.

Eată de ce e acum vorba: În dieta din Austria deputații au drept să vorbească fie-care în limba poporului din care face parte, (nu ca la noi în Ungaria unde *numai* ungurește e iertat), — dar' vorbirile rostite în alte limbi, afară de cea nemțească, nu se iau la protocol și nu se răspunde lor. E acesta un drept mai vechiu al deputaților. Nimeni însă nu se folosea de el. La 1889, deputații Cehi au început a-l folosi, rostind în dietă discursuri în limba lor națională. Nemții s'au aprins grozav de această »cutezanță» și batjocureau și amenințau pe Cehi! Aceștia însă nu se înduplecau, și atâta le-au tot bătut la ureche în limba cehă, că s'au mulcomit și împăcat cu ea necăjiții de mai nainte. Așa au urmat a face și alți deputați, Sloveni, Croați și Sërbi. Nemții au început acum, vëndzând că nu mai pot opri nobila pornire, a-i trece cu totul cu vederea pe »rësvrățitorii» naționaliști, ca pe niște copii rei! »Copiii rei» au început a-și publica prin foi vorbirile și, ci-că, mai adăgeau și lucruri ce nu le spusese în dietă! Asta i-a scos din răbdare pe »puternici» și au oprit *tipărirea ori-cărei vorbiri ce în dietă s'a rostit în altă limbă, și nu în cea oficioasă, nemțească!*

Și asta așa s'a urmat de mai mulți ani de-arëndul: vorbind cehește ori slo-

venește în dietă, nu ți să lua nici la protocol, nu era iertat să publici nici prin foi, și nu-ți dădea nici un ministru nici un răspuns la ce l'ai fi întreat! *Cu toate acestea deputații cei buni naționali negermani, au stăruit mai departe în folosirea dreptului ce-l aveau, și ceasuri întregi, câte 4—5 deputați după o altă, țineau dieta cu vorbiri înflăcărare în limbile lor, deși știau că numai ei de ei și le aud, și și-le ascultă!* Ba s'a întemplat anul trecut și aceea, că un singur deputat Ceh, a ținut *dieta cu o singură vorbire într-una, de după-miaz până noaptea pe la 2 ciasuri*, voind s'o necăjască și s'o țină chiar în loc cu lucrarea, în schimbul necazului ce li să face lor de guvern, ne-îndreptățindu-li-se pe deplin limba! Se mira lumea de atâta *stăruință și voință de fer!*

Și credeti că la rëu i-a dus această politică îndărjită și neînduplecată? Nu! Ea a îndreținat pe purtătorii puterii, că cu sila nu vor putea face nimic cu acești oameni eroi, și în zilele *acestea puternicii au făcut un pas îndărăt înaintea lor!*

Ministrul de justiție el însuși a pus la cale lucrurile, ca hotărîrea prin care să oprea tipărirea prin foi a vorbirilor rostite în dietă în limbi negermane, — **să fie nimicită**, și el va înainta dietei un plan de lege, să se aducă lege de a îngădui tipărirea prin foi a vorbirilor, fără a fi pentru ele foile și mai departe urmărite. Atât *deocamdată!* E acesta întâiul pas, **întăiu stațiune cucerită de brava stăruință a luptătorilor naționali negermani**, pe drumul ce are să-i ducă la *deplina îndreptățire în toate privințele*, a limbei lor în treburile dietei!

Vor urma pe rënd cuceririle și celorlalalte stațiuni.

Noi întru atâta ne bucurăm de asta căci, cum am mai zis, ce să întempla dincolo

în Austria, rënd pe rënd are să se întemple și la noi, numai răbdare cuminte și **stăruință neînfrântă** se dovedim în luptarea pentru drepturile noastre!

Pentru „Manifest“. Pedepsele asupra celorlalți domni din comitetul național, cari până la încheierea numărului nostru trecut nu fuseseră pedepsiți pentru subscrierea »Manifestului», — au urmat și ele. Dl *Iuliu Coroian* a fost osândit în 7 Martie de poliția din Cluj, la **10 zile temniță și 75 fl.** pedepsă în bani; dl *G. Pop de Băsești* în 6 Martie osândit la **15 zile arest și 100 fl.** în bani. Dl *Dr. T. Mihali* la **15 zile arest și 100 fl.** în bani.

Și arestul nu poate fi plătit în bani!

Biruință în prevedere. Guvernul nemțesc din Viena, descoardă tot mai mult coarda față de puternica luptă națională a Cehilor din Boemia. Ministrul președinte Bădeni, a îndrumat pe cărmuitorul Bohemiei, conte Coudenhove, să între în vorbă mai de-aproape cu fruntașii deputaților cehi, asupra cererilor lor. Coudenhove s'a întreținut de curenđ vreme mai îndelungată cu doi dintre deputații Cehi, cari au stăruit, *ca limba lor cehă, să fie pusă alături cu limba nemțească ca limbă oficioasă, în Boemia, la toate instanțele judecătorești!* Să nădăjdueste că vor dobândi împlinirea acestei prea drepte cereri a lor.

Înfrângerea Jidănimului la alegerile urmate săptămâna trecută în Viena, a fost mare și în cercul I. al bogătimii cetății, între cari mulți Jidani. Au reușit 18 antisemiți, contrari Jidanilor, și 28 liberali, pretini ai lor. Biruința de aceea e mare, că în rëndul trecut în acet cerc reușiseră abia 14 antisemiți și 32 liberali, acum cu 4 mai mult! *Lueger* aprigul gonitor al Jidovimii, va fi ales earăși primar al împărăteștii cetăți!

Decumva însă Împăratul nu-l va întâri, va lăsa să fie ales un pretin al seu, și el — *va conduce!* Așa-i planul.

16 osândiți!

Procesul mare de care am făcut pomenire în numărul nostru trecut, că s'a desbătut la Alba-Iulia, s'a sfîrșit Sâmbăta trecută, *cu osândirea alor 16 dintre acușați!*

Eată numele osândiților și pedepsa ce li s'a croit:

D-șoara *Maria Timișan* (din Alba-Iulia), *Gregoriu Murășan* (pantofar) *Petru Hăprian*, (zidar) *Antonie Murășan*, (cârciumar) *Stefan Crișan*, (zidar) *Ioan Berghian*, (învătător), *Nicolae Muntean*, (ziler), *Antoniu Drîmbărean*, (zidar), *Ioan Burcula*, (zidar), *George Banciu*, (ziler), *Dumitru Pleșa*, (cărăuș) toți de loc din Alba-Iulia, *au fost osândiți la câte 21 de zile temniță ordinară;*

Iosif Sebeșan, om bătrân, tot alb, de 70 de ani, și *Ioan Mihăltan*, ziler, tot din Alba-Iulia, *osândiți la câte o lună de zile temniță;* ear'

Andrei Șenșan, ziler din A.-Iulia, la **patru luni;** — *George Milas*, econom în A.-Iulia, la **șase luni;** și *Ioan Medrea*, învățator în Țelna, la **opt luni temniță ordinară!**

Ceialalți au fost lăsați nepedepsiți. Și pentru ce aceste pedepse atât de mari? Pentru-că, după priceperea procurorilor unguri și a judecătorilor ungurești, este »crimă» a »preamări» pe un om asupra căruia s'a cetit o judecată, pentru tapta pentru care a fost osândit!

Cunoscënd însă împregiurările între cari a decurs procesul Memorandului, insuflecirea și aprinderea de care oamenii erau cuprinși, — judecata adusă asupra unui însemnat număr de cetățeni cinstiți și buni, pentru-că și-au arătat simțemintele de iubire față de bărbați ce nu pentru crime ori fapte josnice, ci pentru apărarea dreptului unui neam întreg, au fost judecați, este cel puțin

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI“

O dragoste...

O dragoste așa de mare
Tu n'o poți prețui de-ajuns,
Și nici ca să-ți închipui focul,
Ce arde-n peptul meu, ascuns!

În pățimașa tremurare,
În dulcea stringere de mâni,
În dornica căutătură
A ochilor aprinși, păgâni:

Abia ascunsă-i o schintee
Din a iubirii tainic foc,
Ce-mi arde-n suflet, mistuindu-i
Viața fără de noroc...

Dar' nu știu cum ești tu copilă!
Isvor de basme-'s ochii tei —
Privesc în noaptea lor adâncă
Și nu înțeleg nimic din ei!

Te string de mână cu iubire,
Tresai și îmi zimbești cu drag —
Dar' cine poate să priceapă,
Ce-ascunzi în zimbetul teu vag?

Ce ne înțeleasă-mi pari în toate,
Și cât aș vrea să te înțeleg,
Să pot pătrunde-a ta iubire,
Ca viața mea de-a ta s'o leg...

(Blaj, 7 Martie 1896).

Emitiu Sabo.

Amor bolnav.

(Din francesă).

Trad. de *Roma Victoria Lucaciu.*

(Odaie elegant mobilată; în sobită focol arde. Contesa intră cu pași repezi. După ea Baronul Alfred. Contesa se grăbește a se încălzi la mâini).

Contesa: Îți mulțumesc iubite amice, că m'ai petrecut până acasă... Ah, totuși e mai bine acasă în odaie așa plăcută și caldă. Serile sunt încă foarte reci.... Dară noapte bună, iubite amice, ferească D-zeu să te mai rețin. Bunii d-tale pretini își vor perde negreșit răbdarea, și poate se vor supăra că te-am ocupat. Nu-i lăsa să aștepte. Nu voesc să te retragî din societate.

Alfred: Cu un cuvânt, iară mă trimite-ți acasă; —acesta v'e este acum obiceiul.

Contesa: D-ta îndată te aprinzi. Dacă d-tale îți mai place să rămâi, apoi rămâi; mie nu-mi pasă.

Alfred: Pricep. D-Voastră zice-ți că sunt de prisos aici. Durere că aceasta nu e noutate înaintea mea. D-Voastră mereu vede-ți în mine numai un băiat. Deși o atragere sinceră către d-voastră, ar vrednici cel puțin o ascultare

serioasă. Și aceasta nu știu cum se v'e face să se o crede-ți.

Contesa: D-ta într'adevăr ești amoresat în mine?

Alfred: Aș zice da, dacă nu aș avea frica că ve-ți rîde de mine.

Contessa: Drept ai pretine, că aș rîde. Acesta ar fi singurul cuvânt ce ți-aș putea da ca răspuns. D-ta gîndești că atragerea îți e serioasă, eu însă știu că simțul acesta e numai ca și o flacăară peritoare, ca ploaia din April, (stă puțin), e boală de băieți, o boală prin care toți trebuie se treacă la vîrsta de douăzeci de ani...

Alfred: Ierta-ți Contesă, eu am trecut de douăzeci și unul.

Contesa: Nici la vîrsta de douăzeci și unul de ani nu știm iubi serios! În ctatea aceasta amorul e bolnav, e numai un simțemînt copilăresc, fantastic, care nutrește numai închipuirea tinerilor. Tinerii cugetă că dacă încep a le crește mustețele și a li-se întări glasul, atunci trebuie se iubească, că de nu se restoarnă lu nea. În vîrstă de cinsprezece ani și eu eram amoresată în profesorul meu, tocmai cum ești amoresat d-ta în mine. Amorul acesta e numai așa de azi până mâne. Pe amorul tinerului de douăzeci și unul de ani, încă nu putem zidi.

Alfred: Dar' Romeo?

Contesa: Să lăsăm poeziile la o parte, însă și Romeo putea face lucru mai înțelept de cum au făcut, că te asigur că tare bine ar fi putut trăi cu Iulia, căci amorul tinerilor e numai o pară de foc, care iute se stinge.

Alfred: Vă pricep. Intr'adevăr că Contețle Emil, a trecut de douăzeci de ani...

Contesa: D-ta batjocorești fără nici o pricină. Și dacă ași și iubi pe contețle Emil, nu ar fi aceasta lucru firesc? Sunt văduvă și Emil mi se potrivește bine. A trecut deja de treizeci de ani!

Alfred: Sînteți în rătăcire Contesă. Iubitului conte începe a i se rări părul, și barba a-i încărungi, și eu cu toată bunăcredința v'e pot spune, că Contețle în luna trecută a trecut de patruzeci de ani!

Contesa: Cu atât mai bine.

Alfred: Cum așa?

Contesa: Cu atât mai bine. Și eu în luna viitoare voi împlini anul al treizecilea.

Alfred: Și nici de douăzeci nu v'e arăta-ți.

Contesa: Complimentele ți-le permit, eu însă nu îți dau drept, că ar fi așa.

Alfred: Contesă! Sînte-ți tirană față de mine. Eu v'e iubesc și d-voastră nu ave-ți drept să rîde-ți de amorul meu. Pe mine nu m'e privește că de câți ani sînte-ți, numai aceea că v'e sînt nebunul, că rîde-ți de ce v'e spun eu cu așa credință, și zice-ți ca amorul meu e numai vis de primăvară. D-voastră numai una pute-ți face pentru mine. Spune-ți drept că nu m'e pute-ți suferi și v'e sînt spre greutate, și atunci m'e voi depărta fără nici un cuvânt ca se nici m'e mai re'ntorc vre-odată. Dar' v'e rog Contesă, nu v'e juca-ți cu mine și nu m'e dejosi-ți chiar, înaintea mea, căci sînt bărbat și nu băiat.

Contesa: Iubite amice! D-ta într'atâta ești de înfocat, încât tot cuvîntul îl iei în în-

foarte aspră! Până unde au oare de gând oamenii acestia să meargă cu aplicarea de pedepse față de noi, în credința că prin aceasta ne vor înfriga, și unde vor ajunge lucrurile înaintând pe această cale?

Ni se revoaltă sângele în fața atâtor și atât de crude prigoniri peste prigoniri!

O singură mângăiere avem: Toate numai acolo unde Ungurii doresc, nu duc: la înfricarea poporului, ceea-ce s'a dovedit și în decursul procesului de care vorbim, unde abia unul doi dintre acușai nu și-au putut stăpâni frica și șovăiau nițel, dar' cei mai mulți au avut o ținută *foarte frumoasă și hotărâtă*, deși au fost mai ales oameni simpli, zileri, măestri și economi. Onoare acestora!

Desvăliri neașteptate.

Numai la zidirea turnului Babilonic, cătră sfârșit, mai era așa bună înțelegere cum e în timpul de față și se face tot mai mult, în politica noastră dela izbucnirea certelor la Sibiu. S'au desbinat, certai, fruntașii nostri în două părți. O parte, 7 inși, susțineau pe dl *Dr. Rațiu*, alta vre-o 12, avea pe d-nii *Eugen Brote* și *Dr. Lucaciu* în frunte, și între aceștia erau și esilații din București, d-nii *Aurel C. Popovici* și *Septimiu Albini*. Stiindu-i noi ca pe unii dintre cei mai neînduplecați și stăruitori luptători naționali, și părerea dâșilor în decursul crizei, fiind cea mai apropiată și de ale noastre păreri, în chip firesc și cu bună credință ne-am alăturat lor. Căci tot ce ei făceau, în frumoasă bună-înțelegere și laolaltă făceau.

La sfârșitul săptămânei trecute, de-odată lumea a fost alarmată de o știre de tot neașteptată, anume că dl *Aurel C. Popovici*, a rupt ori-ce legături politice cu dl *Eugen Brote*! Eată de ce: Guvernul românesc ci-că ar fi stăruind pe lângă cel unguresc să facă oare-cari schimbări în starea lucrurilor de aici, pentru mulțumirea Românilor, de-ocamdată se schimbe legea electorală, ca Românii să poată părăsi pasivitatea și să între ear' în dietă cu deputați aleși pe temeiul unei legi mai drepte. Guvernul unguresc se fi fâgăduit schimbarea legii. Ac'i s'ar naște în chip firesc întrebarea: Românii, alegând ear' deputați, ca ce partid să între în dietă? Și răspunsul e tot atât de firesc: *ca partid național român!* Dl *Eugen Brote* însă, spune dl *Aurel C. Popovici*, ar avea de gând ca aici să pornească pe Românii ardeleni pe un nou drum în politica lor și anume să între ei ca partid moderat »gubernamental«! Pentru asta de o săptămână, dl *Popovici* a rupt cu dl *Brote* ori-ce legături și a dat alarm prin foile din România și prin »Tribuna« din Sibiu contra planului d-lui *Brote*!

țeles greșit. Ascultă-mă, numai una te rog să-mi spui, ce voești d-ta dela mine?

Alfred: Aceia, se crede-ți cuvintelor mele.

Contesa: Și te-ai îndestulă cu aceia?

Alfred: Nu, nu! nu m'aș îndestuli cu aceia. Doresc mai departe să mă iubesti.

Contesa: Prea mult ceri dela mine. Și dacă te-aș iubi nu ar fi aceasta o nenorocire pentru mine?

Alfred: Nenorocire? nu vă înțeleg ce voi-ți se zice-ți prin cuvântul acesta:

Contesa: Domnule! Eu sunt muere de omenie.

Alfred: Dar' Contesă, drept ce mă ține-ți pe mine? Unica dorință e a vă lua de nevastă.

Contesa: Aceia nu se poate.

Alfred: Pentru ce?

Contesa: În etatea mea nu mă pot mărita după un băiat.

Alfred: Contesă! Aceasta totuși e prea mult.

Contesa: D-ta m'ai silit la acest răspuns, n'am ce face, dar' a trebuit se-ți spun ce am pe inimă. Eu nu pot se-ți fi nevastă, nici odată. Se zicem că pentru lume. Lumea sigur ar zice că te-am nebunit eu, am fi poate de ris amândoi.

Alfred: Ce am avea noi cu lumea? Zică ce-i va plăcea, că lumea totdeauna își află ceva de vorbit. Dacă luăm fată sêracă, lumea zice că sîntem nebuni, dacă luam avută, zice că am luat numai averea ei, dacă luăm ne-

Acum neînțelegerea e și mai mare! Mulți dintre cei-ce legau frumoase nădejdi de dl *Brote*, luptătorul atât de neînduplecat al anilor din urmă, în credința urmării mai departe *cu aceeași înverșunare și stăruință*, a luptei, se simt desamăgiți și sînt nêcâjiți și nu-'l înțeleg.

Noi îndemnăm înse pe bunii nostri cetitori, să nu-și peardă nici unii, nici pe o clipită, curagiul și dragostea de luptă. Căci lupta noastră națională n'a fost condusă nici până acum de un om, nici de doi, nici de zece, ci de poporul întreg! A mers *bine și frumos*, pentru-că a fost pusă la cale *în potrivire și conglăuire cu dorința și simțământul obștesc al poporului*, — va încerca cineva să facă politică ne-mai ținând seamă de această dorință și simțământ obștesc: va rămânea singur, (ear' singur rămânând, ce va mai însemna?) și vor veni alții, căci avem încă în sinul poporului nostru destui fii credincioși și tari, cari vor lucra earăși potrivit cu simțământul lui obștesc, și earăși să va ajunge frumosul avânt, ce în timpul din urmă în măsură atât de dureroasă a scăzut!

Noi cu aceștia vom fi!

PACEA LUMII

Italianii în Africa.

Amănuntele sosite despre soarta armatei italiene în Africa, care a suferit teribila înfrângere de care am pomenit în numărul nostru trecut, nu sînt mai mângăitoare că știrea însăși sosită întâi. Eată câteva amănunte:

Să adevărește că în lupta dela *Adua*, au căzut morți 4500 de soldați, ear' 400, între cari și un colonel, *au căzut în prinsoare* la Șoani, (așa se chiamă poporul cu care s'a purtat lupta). Au căzut apoi în mâinile aceloră 60 de tunuri de-ale Italianilor, *peste un milion de patroane, 500 de catări și 10.000 de puști!*

Perderea a fost o urmare a cunoașterii rele a locurilor și a așezării trupelor de rezervă prea departe de cele din linia de foc, așa că atunci când era lipsă de ajutor, că șirele din front se clătinau, ajutorul n'a sosit, decât prea târziu, când se începuse fuga desnădăjduită și în mare nerânduială!

Generalul *Baratieri* care a început și pierdut bătaia, va fi adus naintea tribunului de război, și se crede că va fi degradat și împușcat.

în Italia mulțimea demonstrează groaznic și cere să nu se mai trimită alte trupe la pierirea sigură, acolo, ci se se retragă și care mai sînt! Milioanele ce s'ar cheltui pentru o nouă încercare să se folosească spre alte scopuri de

vastă tinără zice că nu ni se potrivește, dacă luăm bătrână ne rîde! Ah! pentru-ce și ascultăm ce zice lumea?

Contesa: Dar' să nu vorbim de lume, nu e aceea pricina (mereu dar' apăsă): eu nu te iubesc.

Alfred: Aceia mi-ați fi putut-o spune mai înainte cu trei luni.

Contesa: Cu greu ți-am spus aceasta, dar' d-ta m'ai silit (Alfred își ia pălăria). Cum? te depărtezi Alfred?

Alfred: Și D-voastră vă mirați de aceasta?

Contesa: Drept ai; mai bine nici că ai putea face.

Alfred: 'Mi-a scris deja de trei ori mătușă mea se o cercetez la Nizza. Indată îi voi telegrafa că cu trenul de dimineată plec.

Contesa: Adio amice. Uită-mă.

Alfred: Tare greu va fi, dar' voi proba. (Contesa își întinde mîna lui Alfred care iese iute pe ușă. Contesa nici nu cuteaza să se uite după Alfred, stă puțin în loc, apoi se întoarce).

Contesa: (înfrîntă) Alfred! Sa dus! Am avut timp; nu mai am putere a suporta aceasta luptă! Il iubesc, și nu pot fi a lui! El mă va uita... Dar' il voi putea oare uita eu?

O, asta la vîrsta mea atât de cu greu se poate!...

(Cortina cade).

(Bobâlna)

folos în lăuntru țerii și așa destul de zdruncinate în vistieria sa. Același sfat se dă Italiei și de însemnați bărbați politici streini.

Pertractările de pace s'au și început între Italia și Menelic regele Șoanilor.

Lupta în Cuba.

Trupele Spaniolilor au și ele de furcă cu locuitorii bogatului ostrov *Cuba* de care se țin Spaniolii. Am spus că și acolo e revoluție contra stăpînirii străine.

O telegramă dela 9 Martie sosită din Havana, spune că trupele spaniole de sub conducerea colonelului Vienna, au avut o nouă ciocnire mare cu banda de rescuțați alui Maceo, pe care însă a bătut-o. În luptă au căzut 72 de rescuțați și 22 de Spanioli au fost răniți.

Biserica din Petrila.

Atragerea luarea aminte a Venerabilului Consistor gr.-or. din Sibiu asupra următoarei scrisori ce ne vine dela un om cu grigiă pentru biserica sa.

De sub Paring, Febr. 1896.

D-le Redactor,

Binevoiți a publica în prețuita noastră »Revista Orăștiei« următoarele:

Prin luna lui Septemvrie anul trecut Măritul Consistor archidieceșan din Sibiu a trimis comisar consistorial ca să cerceteze și să vadă că poate fi pricina de biserica din Petrila a ajuns în trista stare de a nu-și putea plăti datoriile, încât a trebuit să fie executată și nu se știe ziua când se va cere. *și licitație asupra aceluia atât de frumos edificiu sfânt!*

Venirea comisarului s'a rînduit numai la stăruința vrednicului nostru administrator protopopesc *Avram Stanca* care în mai multe rînduri a ostenit la fața locului și care vîzînd ițele tare încurcate, a fost silit a lua pași aspri contra acelor trîntori cari au supt mierea, ear' biserica au lăsat-o de batjocura lumei!

Venirea d-lui comisar sa întemplat. Nimerisem și eu pe acolo și din întemplat vîzînd atîta mulțime de popor adunat, m'am vîrit printre ei să pot și eu asculta sfatul lor, dar' acolo numai sfat nu era ci o adevărată *ceartă!* Care de care poporean să îndesa la masa comisarului ca să-și spună năcasurile și că de ce e biserica datoare? Dl comisar pe fie-care îl mîngăia zicînd: »Lăsați că de aceea am venit eu, să vă fac dreptate,« și bieții oameni se retrăgeau mîngăiați.

A provocat pe întâiul episcop *Marcu Moldovan* și pe dl paroch *Ioan Preda* să-și facă socoata; dar' ce se vezi? Rațiociniu (socoată) ca în palmă. Așa sa amănat socoata până pe ziua următoare. Atunci nu știu ce o mai fi fost, dar' am înțeles din alții, că în ziua următoare au făcut ce-au făcut cu socoatele, lucru slab.

Dl comisar s'a dus nu prea mîngăiat de socotelile bisericii din Petrila, că nici nu le-a putut găta pe toate ci a luat cu d-sa hîrțile se le cerceteze mai cu de-a mînușul, la Sibiu, că aici îi trebuia cel puțin 3 săptămîni se le descurce, ear' pe episcopul *Moldovan* la lipsit din episcopie, punînd până mai departe pe dl *Petru Preda* fost învățător, ca episcop.

Sfta Biserică nu e datoare decât **6000 fl.** zi: *șase mii fl. v. a.* și poporul geme în alte năcasuri și greutăți de acuși e silit să părăsească comuna!

Și cine poartă vina la toate? După credința mea dl preot de acolo care e nepăsător, pentru-că, precum se vorbește, ar fi și d-sa încurcat.

»Tot pomul bun roade bune face eară pomul putred roade rele. Nu poate pomul bun să facă roade rele, nici pomul putred să facă roade bune. Deci tot pomul care nu face roadă bună, se tae și în foc se aruncă. Pentru aceea din roada lor îi veți cunoaște pe dâșii. (Matei cap 7. v. 17—20).

Am înțeles că de atunci și până acum *dela Sibiu n'a mai sosit nimic* și poporul se teme că li se licitează cât mai curînd sfînta biserică!

Căltătorul.

Păgânism.

Din Gireș, în comitatul Aradului, se scrie că părintele *Romul Mangra* de acolo a fost mai săptămîna trecută tras la răspundere, pentru-că, preot și bun Român fiind, în ziua Înălțării sfîntei Cruci, a adus mulțumită lui D-zeu în biserică, pentru scăparea din temniță a osândiților pentru Memorand!

Prin ce mișel a fi ajuns știrea asta la ministrul Wlasics, nu se știe, destul că ministrul nici una nici două, a dat poruncă Sfîntiei Sale Episcopului Mețianu, se tragă la răspundere pe »cutezătorul« preot.

În 21 Febr. n. dl preot Mangra s'a înfățișat în cancelaria consistorului din Arad unde s'a luat protocol cu dâșul.

Dl Romul Mangra a dat la protocol un răspuns foarte frumos; a spus că: a ținut, să aducă mulțumită lui D-zeu pentru liberarea acestor bărbați, pentru-că dâșii au luptat contra legilor nouă bisericesti și în contra a tot ce e dușman bisericii. Tot așa a făcut rugăciuni și pentru Maiestatea Sa, care i-a liberat.

Protocolul s'a înaintat ministrului cultelor. Sîntem curioși să vedem ce-o să răspundă la asta ministrul. Nu cumva o să ne pedepsească și pentru-că ne rugăm unii pentru alții, cei sănătoși pentru cei bolnavi, cei liberi pentru cei închiși? Asta ai fi earăși o frumoasă floare millenară!

O Reuniune folositoare.

Blaj, Martie 1896.

D-le Redactor,

În Blaj s'a înființat nainte cu 4 ani o »Reuniune de consum« românească, însoțire pe acții, cu scop de-a procura pe seama orașului și a jurului atât de românesc, toate cele de lipsă pentru hrană și a le vinde cu prețuri scăzute, cu dobîndă mică, punînd prin asta capăt stoarcerii populațiunii românești a orașului și jurului, de cătră negustorii streini, ce le vindeau toate cu prețuri prea urcate.

A deschis spre acest scop o prăvălie bine arangiată și înzestrată cu toate cele de lipsă hranei.

În fruntea întreprinderii stau bărbați vrednici de toată încrederea, și de toată lauda pentru zelul ce desvoaltă în folosul întreprinderii.

Prăvălia a lucrat și lucrează mai ales în timpul de față, cu îmbucurător succes, avînd venit frumos, cât poate da acționarilor câte 6% (6 la sută) după banii puși în acții.

Socotelile anului 1895 ne arată, că Reuniunea a avut un câștig de 1.400 fl. și are un fond de rezervă aproape de 1.500 fl. Acestea ca dobînde curat materiale, neguțătoresci.

Dobînda cea mare însă după aceasta prăvălie a »Reuniunii române de consum« este dobînda însemnată *morală!* Ea întreține aci mai mulți slujbași români cari s'o conducă și îi plătește bineșor, și întărește prin ținerea lor societatea română; atrage apoi poporul român tare la sine, desvîltînd în el încredere față de întreprinderile *românești* și dragostea de a le sprigină și ca o urmare a acesteia, lucrează la înstrîinarea streinilor dintre noi, lucru ce trebuie să-l dorim cu toții: *până acum au căzut în piața Blajului două prăvălii străine*, lipsindu-le spriginul, după-ce oamenii s'au deprins a cerceta pe cele românești!

Sînt foloase mari acestea din urmă! Dacă prăvălia »Reuniunii« nu ar lucra cu nici un profit, și domnii acționari n'ar primi nimic după acțiunile lor, și atunci prăvălia ar fi vrednică de-a fi susținută! Cum însă ea mai dă și 6 la sută acționarilor, este foarte vrednică de sprigin, și eu îndemn pe tot omul cu prindere, cărturar și țeran, să se facă ac-

ționar al acestei folositoare Reuniuni, căci cu cât mai mulți acționari vor fi, cu atât mai mare capital ea va avea și prin urmare cu atât mai cu putere va putea lucra!

Românii din alte orașe, ar face o foarte bună slujbă neamului lor, dacă s'ar gândi la astfel de Reuniuni peste tot locul, și le-ar înființa!

Cor.

O întimpinare.

Sas-Sebeș, în 3 Martie 1896 n.

D-le Redactor,

S'a supărat Domnul Zevedeu Murășan din Sebeș, s'a supărat foc. Și adevărat pentru-ce? A făcut domnul Murășan, în viața sa multe caraghioslicuri politice. Vărf la toate le-a pus prin cunoscuta telegramă »Verdictul națiunei« publicată la 29 Ianuarie c. în »Tribuna«. Dacă dl Murășan prin pomenita telegramă a ținut să se facă ridicul, vorba dînsului, »pân' la nemurire« — apoi putea să o facă și asta, însă pe propria-i socoteală, nu în numele »Românilor din Sebeș și jur« cari, pe cât ne-am încredințat, n'au știut de telegramă nici unul, zi: nici unul! Un blamagiu public ca acesta nu-l mai puteau trece cu vederea Românii din Sebeș și jur. Obliscind el ce i-se pregătește, s'a îmbiat a face însuși o îndreptare la acea nenorocită telegramă. S'a făcut, »Tribuna« însă a respins publicarea. Prea sunase frumos la ureche »Verdictul națiunei«. A publicat-o »Revista Orăștiei« Nr. 7. Și s'a supărat dl Z. M. din Sebeș. Cine nu crede, cetească corespondența din Nr. 38 al »Tribunei«.

Ce naivi sîntem noi. Cum noi am putut crede, că dl Murășan a făcut »rectificarea« cu scopul să o cetească cetitorii telegramei sale? — Cum noi n'am înțeles, că »rectificarea« era făcută numai pentru noi: să auzim de ea numai noi între noi; ear' cea lume mare să creadă și mai departe că: In Sebeș era Z. M. și el era cuvîntul. Toate prin trînsul s'au făcut, și fără de dînsul nimic nu s'au făcut, ce s'au făcut. Toate prin trînsul să fac și se vor face etc...

E grozav om pâr. Z. M. El a deslegat crisa »Tribunei« deja în 28 Ianuarie c. și încă pe atunci știa, că tot ce a făcut, ce face, și ce va face Dr. I. Rațiu, făcut este »în folosul« partidului național. El a știut scopul »conventiculelor« din Brașov și Orăștie. El știa și scopul »proiectatului« conventicul din Sebeș. Brașovul și Orăștia calea-valea. In Sebeș însă n'ai voe să faci »conventicule«. Mai ales nu fără știrea și conducerea lui! Ințelegeți acum noima telegramei sale?

E grozav om pâr. Z. M. Numai cât n'ai să-l iei în serios. Un om carele: astăzi e irredentist întemnițat, mâne face guvernului seuse, cerînd ca bun patriot, ajutor, să fîgăduindu-i serviciile sale; astăzi în conferința națională, la Sibiiu, votează încredere lui Dr. I. Rațiu — mâne, în Seliște, preamărește pe A. Mocsonyi; astăzi în sinodul archidieceșan votează contra lui Cristea și soții, mâne își tăgăduște votul în coloanele »Tribunei«; astăzi răstoarnă turnul Sașilor din Sebeș, s'au cel puțin pune crucea românească pe el — mâne în restaurantul lui Stolz, toastează pentru nou alesul Magistrat sădesc; astăzi în clubul român din Sebeș stăruște, că Românii aleși în comisiunile reprezentanței orășănesti să se retragă în opoziție pasivă (dînsul nefiind ales) — mâne primește el însuși a fi ales în locul celor demisionați! Un om care face de acestea și mai mari decât acestea — blînd zis, nu e serios. E însă demn, »cu caracter«, »de valoare« și »cu trecut«, și deci vrednic se conducă politica din Sebeș! Halal de ea politică!

Un astfel de om ne provoacă la luptă și ne pune în vedere o întâlnire, făcă în față, la »Philippi«. Ba e atât de marinimos, încât ne mai dă și povețe pentru acea zi de încercare. Fapte — zice, nu vorbe! Nu rîdeți! Z. Murășan și — »fapte, nu vorbe«! Dacă te-ai pogori de pe scaunul »nălțimei la noi cei mai de rînd, ți-am răspunde: »Doftore,

vindecă-te pe tine însuși«. Și te-am sfătuit: »mai puțină politică, dar' mai multă stilistică. Când sfîrșești cu »Atât pentru acum«, noi încheiem cu: Atât pentru totdeauna.

Alăturăm delarația ce eram să o publicăm imediat după aparința telegramei »Verdictul națiunei«, dacă nu ni se făcea fîgăduința unei rectificări.

Mai mulți români sebeșeni.

*

Avem naintea noastră declarația, și ea este, într'adevăr semnată de 28 de Români din Sebeș și jur, între care aproape toți preoții și învățătorii, declarînd că acca telegramă-verdict, »s'a conceput, trimis și publicat, fără știrea și învoirea« lor.

Red.

Proiectul d-lui Dr. D. P. Barcianu.

(Urmare și fine).

III.

Controla de exercitat prin comitet.

9. Pentru supraveghierea imediată a mersului afacerilor la tipografie, librărie, administrație și la redacția foilor »Tribuna« și »Foaia Poporului,« *comitetul istitue din sinul seu o delegațiune, care să compune din membrii comitetului cu locuința în Sibiiu*, cuprinzînd aci și pe expatriați după ce s'or fi reîntors în patrie.

10. Acești delegați exercită controla asupra administrației întregi și asupra conducerii foilor; în privința administrației cu observarea celor stabilite sub p. 3. și 5, 6—8; asupra redacției cum se va stabili mai la vale, însă așa ca fie-care membru pentru sine, nu are dreptul de dispoziție în nici o privință, ci numai ca *exmisi al întregului din cas în cas*.

11. Convingîndu-se controla despre vre-o scădere în vre-un ram al administrației, are să o aducă la cunoștința administratorului și acesta are să îngrijască în sfera sa de activitate circumscrisă mai sus, de delăturarea ei. Dacă în urma a trei avisur administratorul nu s'ar conforma cererii delegaților pentru delăturarea rîului, se va considera ca obvenit cazul de sub p. II. 8, și se va proceda în contra lui conform celor stabilite acolo.

12 Controla delegaților asupra redacției foilor »Tribuna« și »Foaia Poporului,« se întinde asupra observării cu stricteță din partea redacției a programului partidului în general și în părțile speciale ale lui, precum și asupra observării direcțiunilor date de corporațiunea, a cărei emanațiune este și comitetul și delegația acestuia. *Dreptul la o ingerință directă în sensul de a impune redactorilor în contra convingerilor lor și contra consimțământului lor anumiți articoli, nu o are nici delegația, nici vre-un membru particular al ei*.

13. Redactarea foilor, cu observarea celor amintite în p. precedent, o îngrijește *un redactor șef*, care înviațiunile generale asupra redactării le primește dela delegația comitetului.

14. Pe subredactori îi numește *la propunerea și cu consimțământul redactorului șef*, delegațiunea comitetului. *Numirea de persoane în redacție fără știrea și consimțământul redactorului șef nu se pot face*.

15. Redactorul șef se institue de delegație cu contract formal, în care se cuprind îndatoririle și drepturile lui, față de comitet și delegație, emolumentele împreunate cu postul seu și modalitățile pentru abzicere dintr'o parte și din alta, așa că el să știe apriat ce să cere dela el cu privire la observarea programului partidului, al foilor și preste tot al ducerii atitudinei politice a foilor, și când și sub ce împrejurări poate fi dimis. Tot de delegație va fi dimis când atitudinea lui ziaristică sau politică, periclită interesele foilor și programul lor sau al partidului, sau când viața lui privată ar putea prin manifestările ei periclită interesele foilor și ale partidului. Pentru dimiteri și abziceri se stabilește un termen de 3 luni; abateri se pot face numai în cas de pericol iminent, când ingerența asupra redactării se poate sista și imediat. *In casuri de divergențe de păreri între redactor șef și delegație în afaceri de program și de atitudine politică, decide în definitiv comitetul în plan*.

16. Sub-redactorii se numesc la observarea celor amintite mai sus sub p. 16, tot pe lângă contract în regulă, în care se stipulează drepturile și îndatoririle lor, emolumentele și timpul de abzicere. Dimiterile lor le face redactorul șef, în urma unei înștiințări *motivate*, făcute delegaților.

17. Pe basa acestor regulări, obligația pe 19,500 fl. dată de T. L. Albini d-lui Dr. Rațiu ad personam și cesiunea acestuia comitetului devenind superfluă să declară de nimicite și fără valoare.

*

Îndreptare. Publicînd noi aceest proiect al d-lui Barcian, după întâiul concept, în numărul trecut s'a strecurat eroarea de a fi pus cu numele, în partea II, dl T. L. Albini ca propus administrator, pe când în proiectul prezentat comitetului nu a fost scris nici un nume hotărît, ceea-ce prin aceasta rectificăm.

CORESPONDENȚĂ

Isprăvuri notărășești.

Fornădia, Februarie 1896.

Deși cu părere de rău trebuie să vă scriu, totuși vă rog să binevoiți a publica următoarele: Feciorul crâșnicului gr-or. din Turdaș Adam Lazar, pe lângă multe lingușiri pe lângă fostul protopretor Barsai Béla, și pe lângă poporul românesc din notariatul Șoimușului a ajuns a fi notar în Șoimuș și totodată matriculant în cercurile Șoimuș și Căenelul de jos. Durere însă, că deși a fîgăduit când cu alegerea, că »răsare soarele pentru acel notariat« acum să dovedește, că a răsărit *năcazul cel mult* pe nefericitele comune de sub mîna lui! Nu mai înșir multe neșuri ce face în notariat, înșir numai pe scurt cele întemplate în notariatul nostru Căenelul de jos.

In toamna anului trecut s'au încredințat un văduv din parochia mea cu o jună din parochia Căinel. După încredințare am mers cu toții la matriculant ca să înștiințăm voința tinerilor. Numitul notar îmi arată dintr'o carte ungurească, că nu e ertat să se cunune că n'au trecut »9 luni« dela moartea femeii mirelui. I'am răspuns că aceea prescriere nu privește pe mire, ci numai pe mireasă. Numai o femeie nu e iertat să se mărite decât după ce-au trecut »9 luni« dela moartea soțului. După împlinirea termenului de 18 zile au mers părinții mirilor în 3 rînduri la matriculant ca să închiee actul țivil, însă nutriculantul nostru nu voia să o facă, căci aștepta bani, și numai după întrevinerea subscrisului i-a înmatriculat.

In anul acesta a luat dela doi miri din Căinel 4 fl. deși a fost înștiințat cununia lor dela Crăciun! Din parochia mea n'au vrut să închee actul țivil la doi tineri, deși s'au fost împlinit 21 de zile, din cauză că părinții au fost sîraci și n'au putut plăti 8—9 fl., cât le-a cerut. Sînt și alte foarte multe vitejii săvîrșite de feciorul de crâșnic, carele deși a supt țîță românească dela mamă cu »opreg« totuși zice, că el nu mai poate simți românește! Mult mă mir cum poate atunci trăi *cu plata dela Români*?! Deocamdată atîta. Tare am dori să se îndrepte; la din contră pe rînd îi vom arăta toate vitejile, ca lumea și poporul să-l cunoască tot mai bine și să-l prețuiască tot mai potrivit după cât vrednicește!

Petru Câmpean.
paroch gr-ort.

NOUTĂȚI

Postar dogenit. Din *Seliște* (lângă Sibiiu) ni se scrie, că postarul Török de acolo face șicane nedrepte Românilor ce au de lucru la poștă. Așa într'o Duminecă dl Nicolae Muntean, pantofar, voind să trimită niște bani a mers la 11 și ¼ se dee banii. Postarul l-a ținut până la 1½ la 12 acolo, avînd lucru cu alții, ear' atunci i-a spus că nu-i mai primește banii, că a trecut vremea de primit. Ducîndu-i banii după amiază, a spus că după amiază, Duminecă, nu se primesc. Necăjit și crezînd că are drept, omul a cerut cartea de plîngerii, și scrie în ea. *Postarul nu i-a dat-o*, ci înjurîndu-l urît, la alungat afară cu vorbe urîte. In ziua următoare dl Muntean i-a cerut de nou cartea și fiind și alți domni de față, n'a îndrăsnit să n'o mai dee. Și »și-a scris nedreptățitul plînsuș, și a primit răspuns dela direcția din Cluj, în care-i spune, că »*pentru cuvintele necuviincioase ale sale, i-a dat dojana cuvenită*« dar', adauge direcția, i-a dat și drept să-l pîrască pe măestru, pentru că și dînsul l'ar fi vătămât pe postariu, precum a spus postariul.

Vom vedea la ce va eși de-l va fi pîrît. Noi am scos lucrul la iveală numai pentru învățătură altora, ca *să nu se lase batjocori de căți trași-împinși de slujbași* plătiți tot de noi, ci să păsească contra lor, cum a făcut și măiestrul Munteanu, ca să-și primească peste nas dela mai marii lor! Așa cei dela poștă ca și cei dela tren. Să fii însă cu tact, ca să ai deplin drept și el să se nu aibă ce-ți face!

*

Învătător pierdut. Ni se scrie din *Cig-men*: Învătătorul dela școala gr-cat din Cig-meu Alexandru Savu din comuna Stărciu (în Selagiu) — despre care s'a scris în Nr. 46 al »Revistei« din anul trecut, după-ce s'a tăvălit prin toate noroaiele stricăciunei, în 29 Febr. n. în urma unei citațiuni la tribunalul din Deva în cauza criminală, »și-a pierdut cu totul urma din comună, lăsînd după sine datorii și necaz la oameni. Să răspundă acum partinitorii acestui învățător, în frunte cu dl protopop al tractului nostru, avut'au dînsii în vedere binele școalei și al poporului, când în procesul față de el în toamnă trecută, nu au luat în socotință protestările preotului și a poporului, ci s'au declarat pre partea acestui om stricat? *Un credincios gr-cat*.

*

Spargere în Deva. In săptămîna asta oare-cari reufăcători au spart într'o noapte prăvălia din piață a negustorului Issekutz, și au luat mai multă marfă. Spargerea s'a făcut nu prin de cătră stradă, ci pe din lăuntru. Paguba e de 300 fl. De urma reufăcătorilor nu s'a dat.

*

Spargere în Piski. Joi seara, în săptămîna trecută, trei oameni au încercat să spargă o prăvălie în Piski, dar' până lucrau, stăpînul simțind, a înștiințat pe gendarmi. Gendarmii au venit. S'a încăerat luptă între gendarmi și hoți. Vre-o jumătate de oră s'au hărțuit. Pe unu au isbutit să-l lege, doi au scăpat cu fuga. Gendarmii au pușcat și s'au luat după ei. In vremea asta și cel legat și-a pierdut urma cu lanțuri cu tot!

*

La America! Din comitatul *Szepes* se vestește, că pornirea poporului spre America, din acele părți, ia întinderi înspăimîntătoare! Până acum numai bărbații emigrau; acum își iau și familiile întregi și se duc! Dela 10 Ianuar până la 1 Martie, așa dar' în vre-o 6 săptămîni, au emigrat numai din comitatul Szepes: **238** de inși. Asemenea în părțile de sus a comitatului *Zemplin*, emigrarea e mai mare ca ori-și-cînd! *Pricina? Sîrăcia de ne mai suferit a bietului popor!*

Acestea tot ca semne de a se lăuda cu ele la milleniu Ungurii! Poporul pere de foame și de greutatea dărilor, — domnii aruncă la biruri pe capul lui ca să poată cheltui la bani ca la pleavă, fîlindu-se cu »bogăția« și »bunăstarea« și »cultura« țerii, în fața streinățății la milleniu!

*

Ape mari. In unele părți ale țerii au început a eși apele. Așa se scrie dela Hernad-Bad, (com. Abauj), că riul Hernad eșind din alvie a coperit sub apă peste 3000 de lanțuri de pămînt, dintre cari aproape pe jumătate erau sîmănate cu cucuruz.

In Austria timpul e și mai rău: In *Viena* în săptămîna asta a vremuit așa de urît, căzînd o groază de zăpadă, înmuiață cu ploaie, că telegraful nu se mai poate folosi și pe uliți e aproape peste putință umblarea.

Orașul *Karlsbad* e amenințat cu înecare, căci riul Tepl crește grozav. O parte a orașului, mîrginimea, se află deja sub apă.

Asemenea știri sosesc din toate părțile Austriei și din partea de miază-zi a Țerii Nemțesti.

FEL DE FEL

Și-a căutat — perirea: Cine? Vr'un om, vre-o ființă vie? Nu, mă rog dumneavoastră, ci un — vagon! Eată ce se spune despre el: In stația Batiszfalva din comitatul Szepes, unde și oamenii mor de foame, stătea singuratic un vagon de tren de povară. Stația e cam sus și dela ea spre stația Poprad merg șinele tot în a giosurea. Bătînd un vînt puternic, a mișcat vagonul și el a început a merge din ce în ce tot mai tare pe șine în jos, cât pe urmă mergea foarte repede, și nu sa oprit până la stația Poprad, unde s'a isbit de locomotiva unui tren de povară ce tocmai sta gata de plecare, și s'a isbit așa, că tot fărîme s'a făcut, numai roatele au mat rămas de-olaltă! A stricat și locomotiva trenului ce stătea, cât a trebuit pusă alta în locul ei.

**

— Un trecător spîriat de lătratul unui căne o rupe la fugă! Alt trecător îl întreabă rîzînd:

— Bine, mă omule! nu ști tu că cănele ce latră nu mușcă?

— Ba eu o știu, răspunse cela în fugă, dar' nu știu de o știe asta și cănele.

POSTA REDACȚIEI.

D-lui *Gr. S.* în C. N'am publicat nici de astă dată. Îți scriem.

D-lui *Deleanu*. Primești azi-mîne scrisoare.

D-lui *P. C.* în *F.* Te rog nu stăru. Ne e peste putință. Az astfel de dureri să le coperim noi de noi. De știam mai nainte, ne potrivcam la publicarea notiței.

Pentru redacție responsa bil: **Ioan M Corvin**

LOTERIE.

Tragerea din 29 Februarie st. n.

Budapesta: 68 85 33 47 32

Tragerea din 7 Martie st. n.

Timișoara: 50 49 1 45 26

Tragerea din 4 Martie st. n.

Sibiu: 13 19 2 82 8

CALINDARUL SĂPTĂMĂNEI
dela 3—9 Mart. st. v.

Zilele	Călimdarul vechiu	Călimdarul nou
	Dum. 4-a în Post, gl. 8, sft. 8.	
Dum.	3 S. Mc. Eutropie	15 Longin
Luni	4 Cuv. Gerasim	16 Heribert
Mărti	5 S. Mc. Canon	17 Gertrud
Merc.	6 SS. 42 Mucenici	18 Cyrilus
Joi	7 Mc. Vas., Eugen ș. a.	19 Iosif Log.
Vineri	8 C. Păr. Teofilact	20 Ioachim
Sămb.	9 †SS 40 Muc. din Seb.	21 Benedict

Representanța Primei societăți Vieneze de asigurare de sticlărie.

Am onoare a vă încunoștiința, că am deschis aici în casele D-nei Eleonora Kaess
(Strada-Târgului Nr. 5) sub firma mea înprotocolată**C. WALLEPAGI**

o prăvălie de sticlărie, chipuri, porc-llană și marfă de collonie.

Fiind născut de a servi mușterii mei solid și după dorință, îmi permit a atrage atențiunea onoratului public cu deosebire asupra depositului meu bogat sortat în marfă de sticle și porcelană necesară pentru casă și cuină, ce o primesc din fabricile cele mai mari precum și marfă de colonie, ce o țin calitatea cea mai bună.

Totodată vă notific cu toată stima, că primesc efectuarea de sticlărit și de incadrat (a pune în rame) cu prețurile cele mai efitine și în timpul cel mai scurt.

Asigurându-vă de serviciu solid și prompt pe lângă prețuri efitine, îmi iau voie a vă cere binevoitorul sucurs și sprigin — și semnez

Cu stimă

C. WALLEPAGI.

(300) 9—15

Requiste de mâncare și mărfuri de argint de China.

Prăvălie de închiriat.

Negustoria mixtă, bine arangiată și cu toate drepturile provăzută

a lui

ADAM IRHAȘdin Băița (H. Boicza) **să dă spre închiriat**, dimpreună cu o casă,

un magazin, o pivniță și o bucatărie.

Doritorii să se adreseze la subscrisul direct:

Cu toată stimă

Adam Irhaș

comerciant în Băița (H. Boicza.)

(301) 2—5

ANUNȚ.Subscrisul am onoare a aduce la cunoștința P. T. public din Orăștie și jur, că **posed în magazinele mele, ce le am de un timp de 21 ani,****TOT FELUL DE PESCARIE**

sărată, asigurând On. Public, că pot concura cu ori-care comerciant de această bransă, atât ce privește calitatea mărfurilor, cât și diferența prețurilor.

Poșed anume: **Crap** mare și mic, **Somn, Morén, Plătică, Ciortan, Tarasea** (Veveriză), **Scumbii** (Heringi), de mai multe feluri, **Ruși** (Muscali) cu butoaiele, **Lacherdă** (Lapardon); **Icre negre** de România moi și tescuite, **Icre roșii** moi și tescuite.**Trimet en gros**, asemenea și pachete cu posta ori și unde.Asemenea în **Hațeg** și **Brașov**, am deposit de aceste mărfuri,

Rog dar' pe On. public atât de aici, cât și din orașele mai sus numite, a mă onora cu comande și a mă cerceta, promițând că-mi voi da silința a satisface tuturor cerințelor On. public, întru cât îmi va sta în putință.

(302) 4—5

Cu deosebită stimă

Vasile N. Bidu

comerciant de pescărie în Orăștie.

Saci se primesc îndărept numai în stare bună!

Prima moară de aburi în Orăștie

a lui

(303) **Rudolf Kaess.** 18—48Recomandă onoratului public și cu deosebire **comecianților din provincie** spre vânzare:**Făină de pâne și aluaturi**în totdeauna **proaspetă, excelentă și efitnă** în saci și produsă exclusiv din grâu de Tisa cu prețurile mai jos indicate.

Nrul:	Gries	0	1	2	3	4	5	6	7	8
75 Kl.	13.20	9.53	9.—	8.55	8.25	7.95	7.65	7.20	6.30	5.55

Saci cei mari se rescumpără cu 20 cr.

ANUNȚ.Subscrisul am onoare a mă recomanda atențiunii onoratului public și în deosebi onoratelor **comitete parohiale** a bisericilor românești, că primesc a pregăti tot felul de **icoane bisericești**, desemnate în *uleiu* pe *lemn*, pe *tinichea* (pleu), ori *pânză*.Primesc **reparații de coane vechi** din biserici, de altare, **renoierea auriturilor învechite**, etc. — cu prețuri moderate, și după tocmeală.

Cu toată onoarea

Ioan Reumann

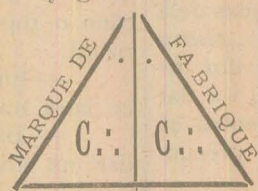
în Orăștie (Piața-mare 6).

(304) 3—3

F. Schäser

Librar în Orăștie (305) 20—20

recomandă

Posghițe pentru țigarete. (Zigarettenhülsen.)**„Le Houblon” de****Cawley Henry**
Paris

DÉPOSÉE

Cartoanele numai atunci sunt veritabile, dacă poartă insignia aceasta.

Toate cărțile de învățământ pentru școalele maghiare, române și germane precum și toate recuizitele de școală: caete, recuizite de desemn, condeiuri și tăblițe etc.**Comandele primite se efectuează prompt și cu prețuri moderate.**

Telegr.: „Minerva”

Institut tipografic, societate pe acții

în Orăștie

Se recomandă a executa următoarele:

Opuri și Broșuri
PlacateBilete de vizită
după plac și cerereBilete de logodnă și cununie
Carte și epistoleRegistre și imprimare
pentru toate speciile de serviciiCouverte în toată mărimea
Circulari și pre-curenturi
NoteAnunțuri
Bilanțuri, Compturi și
Adrese.

(306)